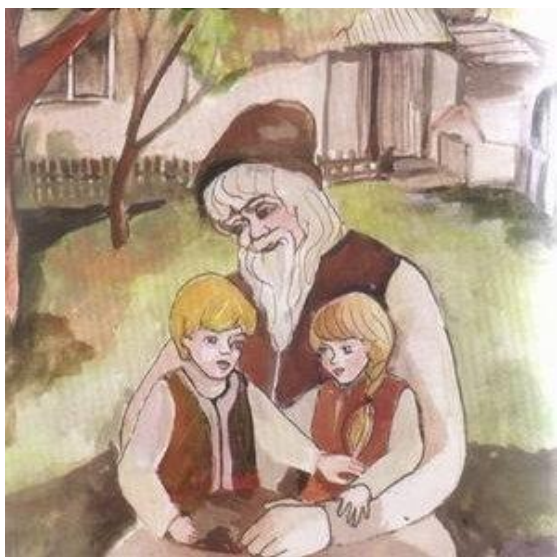

Bunicul

după Barbu Ștefănescu Delavrancea

Se scutură din salcâmi o ploaie de miresme.

Bunicul stă pe prispă. Se gândește. La ce se gândește? La nimic. Numără frunzele care cad.

Cine trânti poarta?

Un băiat și o fetiță, roșii și bucălăi sărutară mâna bunicului.

- Bunicule, zise fetița, de ce zboară păsările?
- Fiindcă au aripi, răspunse bătrânul.
- Păi, rațele nu au aripi? De ce nu zboară?
- Zboară, zise băiatul, dar pe jos.

Bunicul zâmbi pe sub mustăți și îi privi cu dragoste.

Citește cu atenție textul și răspunde la cerințe:

1. Desparte cuvintele în silabe:

scutură –
salcâmi –

miresme –
prispă –
mustăți –
zboară –

2. Găsește cuvinte cu înțeles asemănător:

miresme –
prispă –

bucălăi –
zâmbi –
zise –
dragoste –

3. Găsește cuvinte cu înțeles opus:

stă –
nimic –
dragoste –
cad –
vorbăreț –
vesel –

4. „Alintă” cuvintele:

flori –
poartă –
obraji –

mână –
fată–
băiat –

5. Alcătuieste propoziții în care cuvântul “poartă” să aibă înțelesuri diferite.

6. Răspunde la întrebări:

a) Ce se scutură din salcâmi?

b) Unde stă bunicul?

c) Ce face bunicul?

d) Ce îl întreabă fetița pe bunic?

e) Cum își privește bunicul nepoții?

7. Alcătuiește propoziții folosind
cuvintele: prispă, frunze, păsări,
aripă, bunicul.
